Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Matrimonium Quoad alia

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

Visual Library

39 Validum item eſt matrimonium, quod contrahitur coram duobus teſtibus ſine parocho, ſi parochia nõ habeat parochum, nec Cathedralis Epiſcopum: nec alium qui ſit delegatus, vel ſi ille propter metum hæreticorum lateat. ita declarauit S. Congregatio ad Tridentinũ, anno 1605. 19 Ianuarij pro Epiſcopo Tricarienſi *p. 11. tr. 6. reſ. 1.* Validum quoque cenſetur matrimonium contractũ ſine teſtibus & parocho, in loco vbi Tridentinum non eſt receptum, etiamſi cõtrahentes ſint incolæ loci, in quo eſt receptum (quia in conflictu opinionũ, qualis hic eſt, fauendum matrimonio; idem potiori iure locum habet in captiuis apud Turcas *p. 11. tr. 8. reſ. 56.* imo Layman eandem rationem putat eſſe in hæreticis qui habitant in parochia, in qua Tridentinum eſt receptum, eò quod talis cenſeatur eſſe voluntas Pontificis, ad euitanda plurima incommoda inde oritura; quod tamen Buſenbaum nõ putat admittendum. *ibidem.*

MATRIMONIVM
Quoad alia.

An matrimoniũ contrahi poſſit in domo?

40 QVoad locum contrahendi matrimonij petes primò. An poſſit Epiſcopus prohibere ne matrimonia domi contrahantur? Negatiuè reſpondet Barboſa *de poteſt. Epiſc. par. 2. alleg. 32 numer. 18.* & ita declarauit Sacra Congregatio apud Rebellium *par. 2. lib. 2. quaſt 7. ſect. 2. numero 11.* & rationem adducit Reginaldus *tom. 2. lib. 31. cap. 33. numero 242.* quia vbi nullum eſt impedimentum, Parochus coniungere debet volentes contrahere in facie Eccleſiæ, vt conſtat ex Trident. *ſeſſ. 14 cap. 1.* vt verò matrimonium in facie Eccleſiæ celebrari dicatur, non eſt neceſſe, vt in ipſa Eccleſia materiali fiat, ſed vt teſtatur Abbas *in cap. fin. de clandeſtin. deſponſat. numero 9.* ſatis eſt, ſi fiat coram fidelium multitudine. Et hodie ſatis contractum in facie Eccleſiæ dicitur, ſi contrahatur coram Parocho & duobus teſtibus poſt tres denunciationes. Sed Patres Concilij Prouincialis Colonienſis *2. cap. 33.* & Synodus Panormitana 1615. *parte 2. numero 22.* prohibent matrimonia domi ſine iuſta cauſa celebrari. *part. 3. tract. 4. reſolutione 299.*

Et in rure.

41 Petes ſecundò. An ſponſi rus profecti recreationis cauſa poſſint ibi contrahere? Negatiuè reſpondent Cenedo *quæſt. 30. num. 60.* & alij communiter: quia tales non contraherent coram proprio Parocho, vel alio de eius licentia, Sed Sà *v. Matrimonium num. 1.* & alij dicunt, proprium Parochum in ordine ad matrimonium eſſe Parochum, in cuius Parochia alterutrer habitat, etiam ex paruiſſimo tempore; & ita videtur determinaſſe Sacra Congregatio apud Pontium *lib. 5. cap. 13. § 1. num. 4.* vnde videretur reſpondendum ad petitionem affirmatiuè. Sed quia de hac declaratione non conſtat authenticè, non diſcedere à prima ſententia, pro qua Menochius *vol. 4 conſ. 378.* adducit quatuor Rotæ deciſiones, *part. 3 tr. 4 reſol. 231.*

Nuptiæ quando celebrari prohibeãtur?

42 Deinde quoad tempus Matrimonium ſemper celebrari poteſt, etiam tempore interdicti. Vide V. *Interdicti, numero* 10. Excipe tamen ex Tridentino *ſeſſ. 24. cap. 10.* tempus intercluſum à media nocte præcedente primam Dominicam Aduentus vſque ad feſtum Epiphaniæ: & à media nocte ante feriam IV. Cinerum vſque ad Dominicam in Albis *part. 3. tractat. 4. reſolut. 202.* in quibus non prohibetur conſummatio matrimonij, vt docuit Caietanus *v. Matrimonium c. vlt.* nec traductio ſponſæ in domum ſponſi priuata, vt docuit Syluester V. *Matrimonium 7. quæſt. 2.* Sed prohibetur benedictio nuptialis, & traductio ſponſæ ſolemnis, *Ibid.* in fine, & *reſ. 266. §. Ex his* & ſecundum Pontium *lib. 6. c. 8. num. 13.* cæremoniæ etiam, quæ ab Eccleſia pro ſecundis nuptiis viduorum deſignantur; nam licèt hæ non ſint benedictio nuptialis, ſunt tamen ſolemnitas nuptialis, in canonibus, tam antiquis, quàm recentioribus interdicta. Vnde teſtatur, Salmanticæ qui-

Et quid prohibeatur.

buſdam

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

buſdam nobiliſſimis viduis Nuncium Apoſtolicum denegaſſe licentiam contrahendi in Quadrageſima. Aduerte autem hic primò cum Henriquez apud Filliuccium *to. 3. tr. 10. part. 2. cap. 4. num.* 168. benedictionem ſecundarum nuptiarum, vbi fieri conſueuit cum viduis, quorum alter benedictionem non ſuſcepit in primis omitti poſſe ſine mortali; quia talis conſuetudo non eſt inducta cum tanto rigore. Imò Sotus *in 4. diſt.* 28. *quaſt.* 1. *art.* 2. probabiliter docuit, omittere benedictionem in primis nuptiis, ſecluſo contemptu & ſcandalo, non eſſe mortale, quia eſt omiſſio tantum cuiuſdam Sacramentalis non tanti momenti *part. 3. tractat. 4. reſolutione* 65. Aduerte ſecundò, Pontium *lib. 6. cap. 8. nu.* 10. exiſtimare, quòd ſit peccatum mortale, traducere ſolemniter ſponſam in domum ſponſi, & conuiuia facere in his temporibus: Sed Sanchez *tom. 2. lib. 7. diſputat. 7. num.* 18. probabiliter docuit, non eſſe peccatum, vel, ſi ſit aliquis exceſſus, eſſe tantum veniale; nam id obtinuit vſus, conniuentibus Prælatis *part. 3. tract. 4. reſol. 202. in fine, & 206.*

43 Aduerte, quò raptus, conſentiente puella, parentibus inuitis non dirimit matrimonium. Cornejo, & alij. *part. 10 tractat. 16. reſolutione* 84.

Vide *verb. Raptus.*

MEDICVS.

Medicus inſuadeda infirmo Confeſſione.

1 MEdicus non poteſt infirmos viſitare vltra tertium diem, ſi de iſtorum Confeſſione fidem non habeat à Confeſſario ſubſcriptam. Vide *verb. Confeſſionis, numero* 15.

In applicãdo medicamenta.

2 Medicus non poteſt omittere medicamentum certum, & applicare infirmo dubium. Vide *verb. Opinio, n.* 5.

In vitanda occaſione peccandi cauſa curationis.

3 Chirurgus expertus ſe, dum medetur pudendis fœminarum, in pollutionem conſentire, non poteſt ſe tali periculo, ſine peccato, committere. Vide *verb. Periculũ, n.* 3. ſi verò abeſt periculũ cõſenſus, poteſt mederi. Vide *verb. Pollucio. n.* 3. *Summa Diana.*

Et in dãda licẽtia carniũ diebus prohibitis.

4 Medicus, qui abſque cauſa legitima concederet licentiam edendi carnes in vigilia contingente in die Veneris, an debeat in Confeſſione explicare hanc circumſtantiam, vide *verb. Circumſtantia, num.* 84.

MENDACIVM.

Mendaciũ quid. Quotuplex.

1 † MEndacium dicitur, verbũ falſum cũ intentione fallendi, eſt triplex perniciosum, officioſum, iocoſum. Primum eſt, quod vergit in alterius detrimentum; ſecundum, quod potius in vtilitatem; tertium quod nec detrimentum reſpicit, nec vtilitatẽ. Omne mendacium eſt peccatum, & ſi accedit iuramentum, eſt periurium, de quo vide *verb. Iuramentum.* Quamuis enim, vt ibi diximus, liceat aliquando æquiuocè reſpondere, at numquam licet mentiri. Circa obligationem rei & teſtium, dum interrogantur à iudice, de non mentiendo. Vide *verb. Reus, & verb. Teſtes.* †

An omne admittat paruitatẽ materiæ.

2 In mendacio commiſſo in confeſſione aut iudicio, Caietanus *in 2. 2. quaſt.* 69. *art.* 1. non admitti paruitatem materiæ; quia, cum ſit contra veritatem iudicij, in quantumuis parua materia erit mortale, ſicut diximus de iuramento Sed ego contrarium teneo cum Reginaldo *tom. 2. lib. 24. cap. 1. ſect. 4. n. 44.* ſiue legis materia mendacij ſit præcipua, de qua iudicatur, ſiue circumſtantia; dummodo non vitiet abſolutionem; vt diximus *verb. Confeſſionis, num.* 35. & non accedat iuramentum; quia alias gratis dicitur, in materia iudicij non poſſe eſſe leuitatem materiæ *part. 5. tract. 5. reſol.* 27. Et aliqui dicunt, non eſſe mortale narrare hiſtoriam aliquam Sacram cum leui aliqua mutatione *part. 10. tract. 16. reſolutione* 37.

Et liceat aliquando reſpondere mentiris?

3 An obiicienti falſum, vel occultum crimen liceat reſpondere, mentiris? vide *verb. Compenſare, num.* 4.